

உ
சிவமயம்.

ஓம்
சிவலீலை திருப்புகழ்.

—*—

இஃது

அம்பாசமுத்திரம் வக்கீல்,

H. T. சுப்புஸ்வாமி அய்யரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

அம்பாசமுத்திரம்,

ஷண்முகவிலாசம் அச்சாபீசில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

[அணை 2.

Q26:417

1124

181239

உ-
ஓம் சிவமயம்,

சிவலீலைத் திருப்புகழ்.

கணபதி ஸ்துதி.

புவித்தலை மேலதான புராதனக் கைலைநின்ற
மலித்திகல் புலன்கள்வென்ற அகத்திய முனிகொணர்ந்த
பவித்திரக் கலசந்தன்னைப் பறந்திடு காகமாகிக்
கவிழ்த்திக்காவேரிதந்த கணபதி காப்பநாமே.

திருச்சிவனாது திருலீலைகளைத்
திருவாதிரைநாள் திருப்புகழாகச்
சுற்றறிவாலே சிந்தனைசெய்து
சுற்றறியாதவன் கழறுவனின்றே.

பச்சைக் குழந்தைகளும் பாடிப் பணிந்தொழுகக்
கொச்சைத் தமிழ்மொழியில் கூச்சமின்றிக் கூறிடுவேன்
இச்சையுடனே செப்பும் இச்சிவனார் லீலைகளை
பச்சமுடன் பாடுவிரே பரம்பொருளை நாடுவிரே.

அம்பைபமா காசிக்ஷேத்ர முருகன் மணப்புகழ்.

மலையாச னுழிகாம வல்லியொரு வள்ளியாய்
வடிவுகொண் டுயர்தல் கேட்டு
மருவுமண மேகொளத் திருவுளங் கொண்டந்த
வனமேவி பெளவனத்தின்
நிலைபதனை நீத்தவனோர் மூத்தவரி னுருளாறி
நேர்மைபெரு நம்பி ஞான
நிகழ்தந்த மொழிவழியின் மான்மகள்செய் வழிபாட்டின்
நெஞ்சருக ரஞ்சிதத்தின்

தலையளி சிறந்தவனை மருவியருள் செய்கின்ற

சமயத்தி லவன்சோதரர்

தாம்வரலும் ஆங்கனொரு வேங்கையென நின்றருள்செய்

சண்முகா சடைமுடியின்மேல்

கலையணி பரர்க்குளைய காதலா அம்பைமா

காசியொளிர் தண்டபாணி

கந்தனே நின்பூசை காணியான் காணக்கண்

ஆயிரம் பெற்றிலேனே.

1

சடலம் பழுத்துமுழு மூப்பினிற் காற்றுணைகள்

தள்ளாட மெல்ல மெல்லத்

தாகம் தவிர்ப்பவொரு வானியிற் செலுநெறியில்

தான்தவரி விழுதல் காக்க

உடலம் வளைத்தவன் கரமலர் பிடித்துவரு

மொருமத கரிக்கஞ்சியே

ஒட்டம் பிடித்தவனை ஒன்றிப் பிணித்தினிய

ஒட்டஞ் சுவைத்து மதனன்

அடலம் பகற்றவொரு மயிலேறி அயிலேந்தும்

அதிநுப லாவண்ணியம்

அவள்காண நல்கியே தொழுமவளை மணமேவி

அங்கைகொடு பங்கிலமர்வோய்

கடலங்க நெடுமாய மருகனும் அம்பைமா

காசியொளிர் தண்டபாணி

கந்தனே நின்காணி காண்பதற் குடலெலாம்

கண்களாய்ப் பெற்றிலேனே.

2

H. T. சுப்புஸ்வாமி அய்யர்,

வக்கீல்,

அம்பாசமுத்திரம்.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரலீலைத் திருப்புகழ்.

வங்காரமார்பிலணி தாரோடயர் கோடசைய—என்ற சுந்தம்.

1 திருமேனி சொலித்திடக்கண் ணடி முன்னே சென்ற சிவன்
ஒருகோடி சூரியப்ர காசங்கொண்ட ரூபங்கண்டிங்
கருகே “வாசந்தரா”வென் றன்புட னழைத்ததிரு
வருளோனே.

2 அப்போதே தோன்றினவச் சுந்தரப்பு தல்வன்தனைத்
தப்பாத வன்புடனே தர்மசதி வளர்த்தவந்து
எப்போது மீசன்பணி செய்துவர வின்றனளாம்
சிவகாமி.

3 திருப்பாக் கடல்விஷத்தைச் செங்சரத்தி லேந்திச்சென்று
திருவமுது செய்யுமெனச் சேவித்த மகிமைதனால்
திருத்தொண்ட “ஹாலசந்தரனா”மப்புகழைப்
பெற்றாராம்.

4 நங்கைமணி கமலினியும் நாணமுள்ள அநிந்திதையும்
சிங்காரி பார்வதிக்குச் சேவைசெயும் சேடிகளாம்
கங்காள நாதரைவ னங்குந்திருத் தொண்டர்களாம்
அடியார்கள்.

5 நந்தவனஞ் சென்றுபல கந்தமலர் கொய்துவர
அந்தமுஅஞ் சுந்தரரைத் தந்தைசிவ னனுப்பிடவே
சந்தரியின் சேடிகளுஞ் சுந்தரரைக் கண்டுமையல்
கொண்டாரே.

6 பூங்காவ னத்திலிர்தப் புவையரைச் சுந்தாரும்
பூக்கொய்யக் கண்டுமையல் கொண்டுமனம் விண்டிடவே
பூலோகந் தன்னிலிவர்ப் போய்ப்பிறக்கும் பேரருளைப்
புரிந்தோனே.

7 மூவரையு மீசன்புவி மேனிசுக முறவனுப்பி
நாவலர்தஞ் சுந்தரரை நாட்டில்தமிழ் வேதமதாய்த்
தேவர்புகழ் தேவாரம் தேவாடி பார்க்கருளச்
செய்தோனே.

- 8 தென்னுட்டைச் சேர்ந்ததிரு முனைப்பாடி நாடுதனில்
திருநாவ லூரெனுந்தி ருப்பதித்த லந்தனிலே
சென்மஞ்சி றந்தகிவ வேதியர்கு லந்தனிலே
செனித்தோனே.
- 9 ஆன்மாக்க ளுப்பும்படி யவதரித்த சுந்தரை
ஆசையுட னரசன்நர சிங்கமுனி யென்பவரும்
ஆனந்தமாக வபிமானமகன் போல்வளர்க்க
லானோனே.
- 10 நம்பியா ளூரென நாமம்பெற்று வாழ்கையிலே
சம்புதொழும் சடங்கவிசி வாசாரி பெண்மணியை
நம்பியந்தச் சுந்தரரும் நாயகியாய்க் கோற்றில்ல
நாட்பார்த்து.
- 11 மாலைபிட மண்டபத்தில் மாதாமணக் கோலங்கொள்ள
கோலைக்கரந் தாங்கிக்குனிந் தோர்கிழவன் ரூபங்கொண்டு
ஓலையொன்றை யோங்கிமறை யோதுமொரு வேதியர்போல்
உறுவாகி.
- 12 மண்ணாசை கொண்டுமகன் மாயைதனில் வருந்திடாமல்
பெண்ணை வாகஞ்செய்முன் சுந்தரர்முன் தோன்றி ஆரன்
பெண்மலை போடுமுன்னி வாதமொன்றைத் தீருமென்ற
பெருமானே.
- 13 எல்லோரும் கூடிக்கிழ வன்வழக்கிங் கென்னவென
நல்லோரே கேழுமிந்த நம்பியெனக் கடிமையையா
தொல்லாண்டி லிவன்பாட்டன் ஆரூன் கொடுத்தமுதிச்
சுருள்பாரீர்.
- 14 பித்தா! புரட்டா! இது! பிராமணர்க்குள் ளடிமையுண்டோ
கத்தாமல் காட்டுமூம தடிமைமுற் றான்போமென
சித்தோலை முடிவுநெத் தோடிவினையாடினதோர்
சிவனோ.

15 முன்கண்ட முறியதனைப் பறிக்கதீர் விரைந்துசெல்ல
முன்னோடப் பின்தொடர்ந்து முறிபறித்துக் கிழித்திடவே
முறையி துவோமானிலத்தில் மறைபவர்க்கென் றொலிவிடுத்த
முதலோனே.

16 உண்மைசொலும் ஊரெவிடம் ஸ்லைதனைக் காட்டுமென
மண்ணிற்பல ஐதியர்கள் வாழுஞ்சிவ சேஷத்ரமது
வெண்ணெய்நல்லூர் என்னகரம் வேதியர்முன் வாருமென்று
விரைந்தோனே.

17 அடிமைச்சிட்டைக்காட்டுமெனக் கேட்டநல்லூரந்தணர்முன்
துடிக்கும்நம்பிபிடிக்கும்படி நொடிப்பொழுதில் அடிமைமுறி
படியுமிதைப் பாருமுடன் வாருமுறை தீருமென்ற
பரமேசா.

18 பார்த்துமுறி வாஸ்தவமென் நேற்றுக்கொண்டு தோற்றநம்பி
தாத்தமனை காட்டிடுவீர் வீட்டுடனே கூட்டிக்கொள்வீர்
சேர்த்தருள்வீர் சிடனுந்தன் சேவடிப னிரந்தேனென்றான்
சிவதாஸன்.

19 காட்டுகிறென்வீட்டையென்று நாட்டோர்தம்மைக்கூட்டிச்செ
ஆட்டுமருட்டுறைக்கோயி லந்தரத்தில் மறைந்துசிவன் [ன்று
கூட்டமயிர்க் கூச்சங்கொண்டு கூத்தரைக்கை கூப்பவருள்
கூர்ந்தோனே.

20 கனகசபை நாடிநம்பிக் கணபதியை நமஸ்கரித்து
மனமுருகிக் கரங்குவித்து மறைப்பொருளை வணங்கிடவே
தனதுதரி சனங்கொடுத்துத் தமிழ்ப்பதிகம் பாடுமென்ற
தகையோனே.

21 அருள்கொண்ட சுந்தரரும் அரும்பதிகம் பாடிமிக
மருள்கொண்ட மானிடர்க்கு மாபதியின் வரப்புகழை
இருள்மாறி அருள்சேரப் புகழ்மாரி சொரிவித்த
இறையோனே.

திருவருட்கொண்ட ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

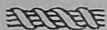
திருவெண்ணெய்நல்லூரில் பாடின

தேவாரம். பண்-இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தா பிறை சூடிபெரு மானே யருளாளா
வெத்தான்மறவாதே நினைக் கின்றேன் மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணை நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக் காளா யினி யல்லே னெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்.

ஸ்ரீ,சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரலீலைத் திருப்புகழ்.

புகழ் விபரம்.

தன்னதன—தானதத்தா—தன்னதன—தானதத்தா
தன்னதன—தானதத்தா—தனதான.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஜம்பை.

“சரணகமலாலயத்தில் அரைநிமிஷ நேரமட்டில்”

என்ற அருணைகிரியார் திருப்புகழ் சந்தம்.

- 1 சுந்தரக்கண்ணாடியிலே துய்யவடி வாய்சொலித்த
அந்திவண்ணன் மேனிகொண்ட அருஞ் ஜோதி
சுந்தரரைப் பேணிவந்த சங்கரபாதாரவிந்த
சந்தவினை யாடல்களைப் புகழ்வோமே.
- 2 செய்யனது பொய்யுருவை மெய்கொடுத்து மெய்ப்படுத்தி
வையகத்தில் வாழ்ந்திடவே வரஞ்சாற்றி
மையல்கொண்ட மானிடர்கள் உயர்வண்ணம் அந்தணராய்
துய்யவொரு சுந்தரரைத் தொடுத்தோனே.

- 3 அடியானென்று ஞானமுட்ட அடிமைமுதியொன்றைக்கொ
தடிபிடித்த விருத்தரைப்போல் உருமாறி ிண்டு
அகம்மலர்ந்து வீட்டுக்கழைத் தன்புடனே கோயில்புகுந்
தருள் பெருந்தன் காண்காட்டி அகன்றோனே.
- 4 பக்திகொண்ட பரவைதனை பரிமளித்து மாலைபிட
வரமளிக்கவே துதிக்க அரங்கேறி
பரவையரின் கனவில்தொன்றி பக்திகொண்ட சுந்தரரைப்
பரிவுடன் விவாகஞ்செய்ய பகர்த்தோனே.
- 5 ஆரூர்புரந் தன்னில்வாழும் அந்தணர்க னாவற்சென்று
அப்பரவை நாச்சியாரை மணஞ்சூட்ட
அந்தரிம னோரமணன் அனுமதியைச் சாற்றியன்றே
அன்புடன் விவாகம்நிறை வேற்றினோனே.
- 6 மங்கைபரவைச்சிலவுக் கிங்குபணந் தாருமென்று
பங்குனிநல் நாளிலொரு பதிகம்பாடிச்
செங்கல்பலத் தலையணையாய்ச் செய்துநித்திரைவிழிக்க
அங்கதனைத் தங்மென அளித்தோனே.
- 7 பழமலைமகேசன்தந்த பதினாயிரம்பொன்னிதியை
பரவைமனை சேர்க்கவெண்ணி பணிசெய்ய
மணிமுத்து நதிக்கரையில் மறைத்துவைக்கச் சாற்றியதை
பணிபுங்கம லாலயத்தில் வரவேற்றி.
- 8 உன்னதக்குளந்தனிலே பொன்னெடுக்கப்போவோமென
புன்னகைசெய் தாள்பரவை தனைக்கூட்டி
இன்னவிட மென்றறியா முன்னர்சென்றுபோனவர்க்கு
பொன்னெடுத்துக் காண்பிவித்த புவனேசா.
- 9 குண்டையூரி லோர்கிழவர் மண்டையிலே நெல்சுமந்து
தண்டனிட்டுப் பரவையர்க்குத் தினஞ்சேர்ப்போர்
பஞ்சங்கொண்டு நெல்குறைய தஞ்சமென்ற தொண்டருக்கு
மிஞ்சம்படி நெல்கொடுத்த மேலோனே.

இராகம்—கமாஸ்.

- 10 நாயிறுவென் றோர்நகரில் நல்லவேளா ளர்குலத்தில்
நாயிறுகிழாரென்பவர் பெற்றபெண்ணை
நாயனார் ழணந்திடவே நேமங்கொண்ட நீலகண்டர்
நாயகியாம் சங்கிலிபால் நாணமுட்டி.
- 11 சுந்தரரைச் சோதிக்கவே சுந்தரேசரெண்ணங்கொண்டு
அந்தமங்கை சங்கிலியின் அகம்மேவி
எந்தநாளும் தன்னைவிட்டுப் பிரியேனென்றோராணசெய்யும்
பந்தவரம் கேள்எனவே பகர்ந்தோனே.
- 12 அவ்விதமே சங்கிலியும் ஆணைசெய்யக் கோரிடவே
அன்புடனே சம்மதித்த ஆரூரன்
அரகர சசாங்கதர அடிபணிந்தேன் காருமென்னை
ஆணைக்கொரு போக்கிடுவீர் எனக்கோரி.
- 13 நற்றலிவிட் டோர்மகிழ்கிழ நண்ணிடுக என்றிடவே
நம்பிகொண்ட வஞ்சனைக்கு நகைத்தோடி
நாயனரைச் சோதித்திட நம்மிறைவர் சம்மதித்து
நாரிமணி சங்கிலியின் அகம்மேவி.
- 14 பெண்ணையுன்னை வஞ்சித்திட எண்ணங்கொண்டு யென்னை
நண்ணிடவே கோரிக்கொண்டான் நரமூர்த்தி [மரம்
கண்ணல்கொண்ட ஆணைதனை எண்ணினம ரந்தனிலே
உண்மைபுடனே பெறுவாய் என்றோனே.
- 15 மங்கிலியம் பூட்டுமுன்னே சங்கிலியைப் பிரியேனென்று
சங்கரன்மேல் ஆணைசெய்ய தளிநாட
இங்குவாரும் பிராணநாதர் விங்கத்தொடத்தான்தகுமோ
எங்குமிருப்பார் பரமன் எனக்கூறி.
- 16 மகிழின்பேரில் ஆணையிட மடைந்தையருங் கோரிடவே
வருத்தமுற்ற ஆரூரனை மனந்தேற்றி.
மங்கைமோகம் கொண்டவரைச் சங்கையற்றமாரக்கந்தன்னில்
இங்கிதமாய் மாற்றிவிட்ட இறைபோனே.

கருவினுருவாகி என்ற மெட்டு.

- 17 சதிசங்கிவி முன்னர்செய்த சபதந்தன்னையீறிநம்பி
சதிசெய்து பிரிந்துசெல்லக் கண்ணினந்து
மதிசெட்டு மறந்தபிழை மன்னிக்கத்துதித்திடவே
மனமகிழ்ந்து கண்கொடுத்த மகதேவா.
- 18 பக்தவா சுந்தரர்பால் பரவையொண்ட கோபமற
பரமசிவனேவருக வெனக்கோ
பாதிராத்திரிவேளையிலே ஆதிசைவவேடங்கொண்டு
தூறுசொல்லப்போனதிரு தியாகேசா.
- 19 திருவதிகைக்கோயிலிலே ஒருபுரத்திற்றுங்கையிலே
அருகேசென்று சுந்தாரும் அரிபாமல்
விரட்டானே சன்னொநான் தூறுவயக்கிழவனைப்போல்
தூரப்படுத் தந்திசியில் தூங்குவார்போல்.
- 20 உறங்குமந்த சுந்தரர்பால் நெருங்கிப்பூண்டேபெருமான்
அறவர்தலை யில்மிதுத்து அருள்போற்ற
சுந்தரர் விழித்துக்கொண்டு அர்தணரை யாவரென
“நொந்திடா”பென் மூப்புக்குற்றம் பொறுமென்று.
- 21 அவதார ஸ்வரூபியென்று அறிபுவண்ண மடிக்கடிதன்
அடிகளைத்தொண்டன் சிரசில் அமைத்தாட
“அய்யரேநீர் யாவரென” அறிந்திலையோ? என்னையென்றே
அந்தரமாய்ப் போய்மறைந்த அருளாளா.

அரவாபரணனே அபிராமிநேசனே—என்ற மெட்டு.

- 22 திருப்புகையைக் கோயிலிலே திருப்பதிகம்பாடிநம்பி
திருக்குருக்கா லுரைநாடி வரும்போது
பசிவருந்தித்தாகமுற்று ருசியமுது வேண்டிநிற்க
சகிரானு மேர பந்தல்செய் தெதிர்பார்த்து.

- 23 வேதிர்போலவேடங்கொண்டு வெயில்வெப்பம்தீர்த்துவைத்
வேற்றவையற வீசினிடாய் தீரச்செய்து [து
அதிசயமாய்ச்சோறுமீரும் அறுசுவைகொள்பண்ணியமும்
அருந்த வுபசாரஞ்செய்த அருளாளா.
- 24 திருக்கச்சூரிக் கோயிலுள்ளே திருவடிபணிந்துவந்து
திருமதிப்பு தத்தினின்ற ஆரூன்
பரிசனங்கள் வாறுமையால் பாகம்பண்ண நேரஞ்சென்று
பசிவருந்தி சோர்ந்து நின்ற பகல்வேளை.
- 25 பார்ப்பாரைப்போல் ஓட்டைமூடி பலவேதியர் வீட்டைநாடி
பாலகளைப் பேணிவிடி பிச்சைதேடி
பசிவருத்த மேனும்க்கு புசித்திடுமிச் சோறுமீரும்
பகதனிவ்வூர் பிறுமணன்நான் என்றோனே.
- 26 அப்பம்வடை சோறுங்கொடுத்தப்பன்மறைந்தோடிடவே
அதிகவலைவற்றநம்பி அடிபொற்றி
அடியேன்செய்த பாக்கியமோ அடிபொறியும் கானலிலே
அரியபிணி தீர்த்தீரெனக் களித்தோனே.
- 27 திருமுதுகுன் னூர்தளியின் திசையிற்சென்ற சுந்தரரைத்
திருக்குடலை யாற்றுக்குப்போம் திசைகாட்டி
விருத்தரைப்போல்கூடச்சென்று கருத்துடனேகோயில்வந்து
அருட்டுரை மறைந்துசென்ற அருளோனே.

இராகம்—தோடி.

- 28 உரையூர்சோழ ராஜனொரு துறையைநாடிக் காவிரியில்
நிறைபக்குடைந் தாடிமறு கரையேறி
நவமணிப்ப தைக்கொன்று நழுவிந் திரண்ணியதை
நாரீசாரீ பூண்டிடுனக் கைகூப்பி.

- 29 ஸ்நானஞ்செய்து நின்றுகொண்டு மானவால் பந்தனிலே
தியானஞ்செய்தம் மாலைபோட தவமெற்று
மஞ்சனக்குடந்தனிலே மாலைதனை மீண்டெடுத்து
இரஞ்சிதமா யாரம்பூண்ட இறையோனே.
- 30 நீதிகண்ட சோழனது ரீதிதனைச் சோதித்திட
வீதியிலான் கன்றுபோல விரைந்தோடி
வேதியர்கள் சூழ்ந்தரதம் வேகமாகப் போகக்கன்று
வீதியில் மடிந்ததுபோல விளையாடி.
- 31 பசுவின்கன்றைக்கொன்ற சோழன்பாவம்தீரப்பிராமணர்முன்
சிசுவைக்கொல்லப் போகையிலே சிரித்தோடி
பசுபதியின் மாயமென்று பக்தனுக்குக் காணிகாட்டிப்
பசுவின்கன்றிற் காயுள்நல்கிப் புரந்தோனே.

இராகம்—ஆனந்தபைரவி.

- 32 திருவையாற்றை நாடிச்செல்லத் திருவாரூரை நீங்கிநம்பி
பெருகிநின்ற காவிரியின் கரைநாடி
திருவடிகள் சேவைசெய்யத் திருப்பதிகம் பாடினதும்
விரும்பினவர்க் “ஓலம்” என்று விடைசாற்றி.
- 33 பழிங்குமலை போலுமொரு பக்கமாக நீர்நிறைந்து
பரந்தமணல் பாதைகண்டு நதிதாண்டி
பக்திமிகுந் தானந்தமாய் பாஷ்பஞ்சொரிந் தஞ்சலித்து
பரமனடி போற்றச்செய்த பாஞ்சோதி.
- 34 முதலையுண்டு மாண்டவொரு புதல்வன்வர லாற்றையந்த
முர்த்திவார் கேட்டுமிக மனம்நொந்து
முதல்வனதுதிபாடினதும் முதலையுறையெலி மழந்த
புதல்வனுயிர் மீண்டுதந்த பக்தமனா.

35 பெண்டிர்மையல் கொண்டநம்பி மண்டலத்திலேபிரந்து
கண்ணிழந்து கால்தளர்ந்து காதலோய்ந்து
கண்ணுதலையேதுதித்து கண்ணிரண்டு மீண்டவுடன்
அண்ணல்சந்தி தானந்தர வரங்கேட்க.

36 மேன்மைகொண்டபக்தனென்று தேவர்களுக்காஞ்ஞையிட்டு
வெள்ளைபாசை வாகனத்தில் வரப்போற்றி
திருவடியில் சேர்ந்தவரைத் தேவகணத் தலைவராக்கித்
திவ்விபபதமோதந்தந்த சிவனாரே.

இராகம்—செஞ்சுருட்டி.

37 சுந்தரசி வாசாரியார் துதிபுகழ் மானிடர்க்கு
சப்பிரமணியன் துதித்த புகழேயாம்
பாடுவிரே விப்புழைப் பாரில்படும் துன்பமற்று
நாடுவிரே நற்கதியை நல்லோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரமகிமைத் திருப்புகழ்.

“தொண்டுகிழவ் னிவனாரென இருமல்” என்ற மெட்டு.

கண்ணிகள்.

1 உத்தர நகர் உடுப்பூர் அரசனொரு
உத்தமி தத்தையென்றொரு பத்தினியுடன்
உத்தம நரபதியாப் விளங்குவந்த
நகராஜன்.

2 வேடர் குலத்திற் பிறந்த பக்தனுமவன்
வேடக் குறத்தி மணவா ளனேத்துதித்து
வேடர் குலதி லகம்போல் பெற்றபுத்திரன்
திண்ணனாராம்.

- 3 பன்றி கலைமான் கடமை
கொன்று நெருப்பில் வதக்கி
என்றும் நெறிமை நழுவாத்
புறஞ்சுயில்கள்
தின்றமகிழ்ந்தும்
தொண்டுபுரிந்த
குணசீலன்.
- 4 வேட்டைக் களைப்பு மிகுந்தே
காட்டை யடுத்த காளத்தி
வேட்டைக் துணைவனுடனே
ஒருதினத்தில்
மலைபக்கண்டு
விரைந்துநல்ல
திழல்நாடி.
- 5 அம்பொன் முகலி ந்தியாம்
அங்கு சிறந்த சிவனார்
அன்பு மிகுந்த அருளால்
அதைக்கடந்து
லிங்கத்தைக்கண்டு
மனமுருகி
தின்றநேரம்.
- 6 திண்ணன் மனது கவிய
புண்ணிய பல மடைந்தான்
அண்ணலை யந்த நிமிஷம்
தினங்கிடைத்து
புனிதனாகி
அனுசிபவ
வினைநீங்கி.

“திண்ணன் துதியும் பூஜையும்,”

- 7 எந்தை வருக சிவனே
மைந்த னருகில் வருக
சுந்தை மகிழ்ச் செய்குவா
வருக உந்தன்
மகேச எந்தன்
யெனத்துதித்து
சித்தனாகி.
- 8 கண்ணீர் பெருகக் கரைந்து
கட்டி யணைத்துத் தழுவி
கங்குல் புக லென் றறியா
காங்குவித்து
கதறிநின்று
வொருநிலையாய்
தவம்போற்றி.

- 9 தலையைப் பழஞ் செருப்பால் துடைத்துமவன்
இலைமலர்கள் இறைத்தான் இறைவன் கண்ணே
நிலை நிறுத்தி மனப்பால் சொரிந்து நித்தம்
வழிபாடாய்.
- 10 ஓப்பற்ற உமாபதியே உளைப்பிரிந்து
எப்படி மனை புகுவேன் எனக்கதறி
அப்பனைப் புவி கரடி அனுகாதோவென்
றஞ்சினொந்து.
- 11 தொண்டனுந் தன் வாயிலே துய்யநீர்கொண்டு
அண்டர்கள் பதி தலைமேல் துப்பிக்கழுவி
கண்ட இறைச்சி கணிகள் கடித்துமென்று
சுவைபார்த்து.
- 12 கெட்ட இறைச்சி கனியை வெட்டிக்கழித்து
இட்டமுடனே சுவைகூர் பலவகையாய்
திட்டப் படுத்திச் சிவனார் திருநடையில்
நின்றுகொண்டு.
- 13 பசிவருத்த முமக்கேன் அருந்துமையா
ருசியமுது கொடுத்தேன் என்றுபடைக்க
சசிதரனு மன்புடன் புசித்துமிக
களித்தாரே.
- 14 நித்த மிப்படிச் சிவனார் சன்னிதானத்தில்
செத்த பறவை யெலும்பாய் நிறைந்திடவே
உத்தம முனிவராம் பூஜைசெய்பவர்
கண்டுநோக.
- 15 ஐந்தாயிரவு முனிவர் கனவீற்சிவன்
மைந்தன் பக்தி மகிமையை எடுத்துரைத்து
வந்து விங்கத்தி னருகே மறைந்நுநிற்க
புரிந்தாராம்.

முனிவர் சிவகோசரியார் தன்னை இகழ்ந்துகொண்டு
சிவலிங்கத்தின் பக்கம்போகுதல்

- 16 பக்தி பலத்தைப் பழித்தேன் பாஷியானேனே
செத்துப் புழுத்த நாரினுங் கடையனானேன்
உத்தமன் வினையாடலைக் கண்டுமகிழ்வேன்
என்றுசென்று.
- 17 லிங்கத்தின் பக்கம் ஓலிந்து முனிவர்நிற்க
எங்கும் அரிய கனிகாய் இறைச்சியுடன்
அங்கம் தளர்ந்து விரைந்து ஆவலுடனே
வந்தபோது.
- 18 அக்கண மவன் பக்தியைச் சொதிக்கச்சுவன்
*தக்கணக் கண்ணைக் கலக்கி தாரைதாரையாய்
சொக்கச்சுவப்புச் சரம்போல் ரத்தஞ்சொரிய
கண்டபோது.
- 19 ஐயோ வெனது குற்றமோ அந்தோ வெனது
ஐயனுக்கென்மேல் செற்றமோ அல்லதெனது
ஐயம் மிகுந்த பித்தமோ எனப்பதறி
அருதுகேபோய்.
- 20 கண்ணைக் கண்டு கலங்கியே புரண்டுருண்டு
எண்ணெய் இலைகள் வனமு லீகைவகைகள்
கண்ணிற் பிழிந்துங் குணத்தைக் காணுதுபக்தன்
மனம்வாடி.
- 21 கண்ணுக்கென் கண்ணைக் கொடுப்பென் எனக்கருகி
திண்ணனுந் தன தம்பினுல் கண்ணைப்பிடுங்கி
அண்ணல் கண்ணுக்கொர் மலர்போல் அலங்கரித்து
ஆடிப்பாட.

- 22 முடனாயினும் பக்திமான் புலையனேனும்
சீடனுமெனக்கவனே யெனப்புகிழ்ந்து
வேடன் கவலை குறைத்தார் கண்ணைமலர்ந்து
குணங்காட்டி.
- 23 இரத்தம் குறைந்த குணத்தைக் கண்டுமகிழ்ந்து
சித்தம் நிறைந்த சிவன்போல் சிரித்துநின்று
உத்தமன் திருநடையில் உன்னிக்குதித்து
கனித்தானும்.
- 24 இன்னும் திண்ணைப் பரிசோ திக்கப்பரமன்
பின்னும் தனது மறுகன் மலரினின்றும்
மின்னு முதிரப் பெருக்கைச் சொரியவிட்டார்
மகதேவன்.
- 25 கண்ணை இழந்த கவலை கணமுமின்றி
திண்ணன் மகிழ்ந்து சிவனை தெரிசித்திட
கண்ணுதலி டதுகன் தனிவூழ்ந்தம்
கண்டபோது.
- 26 கண்டேன் மருந்துதனைக்கை கொண்டேனென்றுதன்
அண்டைகிடந்த அம்பையே எடுத்து பத்தன்
தண்டங்கள் செய்துதனதோர் மறுகண்ணையும்
தந்தேனென்றார்.
- 27 குறிப்பறியக் கடவுள் கண்ணினருகே
செருப்பணிந்த தனதோர் சரணம்வைத்து
பறித்துமறு கண்ணையும் பதிப்பேனென்று
அம்பைநீட்ட.

“பரமசிவன் காக்கி”

- 28 கண்ணில் ஒன்றையே கொடுத்தான் களங்கமற்று
மண்ணில் சிறந்த பக்தனே எனப்புகழ்ந்து
கண்ணைப் பிடுங்க சகியேன் எனவிரைந்து
காங்கிகாட்டி.
- 29 தொண்டர்க் கெரியார் சிவனார் காளத்தியப்பர்
தொண்டன் காத்தைப் பிடித்துத் தன்வாய்மலர்ந்து
அண்டம் புகழக் “கண்ணப்பா” எனப்பேரிட்டு
அழைத்தாராம்.
- 30 சக்தி தராதன் சந்திரா னத்தில் கண்ணனார்
பக்தி பலத்தைப் புகழ்ந்தார் பலதேவர்முன்
முக்திபதத்தைக் கொடுத்தேன் “முன்னேவருக”
எனக் கூறி.

“சிவபெருமான் கண்ணப்பனைப் புகழ்தல்”

- 31 கண்ணன் எறிந்த கூளமே கந்தகளபம்
கண்ண னுமிழ்ந்த ஜலமே கங்கையழுதம்
கண்ணன் இறைத்த இலையே இனிமலர்
என்றவாறு.
- 32 கண்ணன் சுவைத்த எச்சிலே மெய்யன்புவெள்ளம்
கண்ணன் துடைத்த செருப்பே முருகன்பதம்
கண்ணன் படைத்த கனியே அமிர்தமயம்
என்றவாறு.
- 33 கண்ணப்பன் து பக்தியே கனத்தமாலே
கண்ணப்பன் அன்புவெள்ளமே திருமஞ்சனம்
கண்ணன் ஆனந்தக் கனிப்பே தில்லைநடனம்
என்றவாறு.

34 கண்ணன் படித்த பாடலே வேதகானமாம்
கண்ணன் அழுக முறையே சாமகானமாம்
கண்ணன் சொரிந்த கண்ணீரே புஷ்பமாரியாம்
என்றவாறு.

35 கண்ணன் விடுத்த சுவாசமே தூபாராதனை
கண்ணன் நயனப் பொறியே தீபாராதனை
கண்ணப்பன் நின்ற நிலையே கற்பூரஜோதி
என்றவாறு.

36 கண்ணனது புகழ்தலே வெண்குடையாகும்
கண்ணனது மகிழ்தலே சாமரையாகும்
கண்ணன் என்முன் நிகழ்தலே விகிரியாகும்
என்றவாறு.

37 அருளறிவு தவமே திரண்டங்கொரு
உருவெடுத்த சிறுவன் எனப்புகழ்ந்து
அருமைத் திருவடிச் சீல் அமைத்தாடிக
இதமாக.

38 ஆறுதல் சொல்லிக் கண்ணனார் கண்ணைக்கொடுத்து
ஆறுமுகனைப் போலவே வலங்கொடுத்து
ஆறுதினத்தில் சிறந்த பதங்கொடுத்தார்
அருளாளர்.

39 பக்தவத்சல் பரணே பசுபதியே
சக்திதரணே ஹரணே சங்கரசுவ
முக்திகொடுக்கும் வரணே முகுத்தப்ரிய
முதல்வோனே.

40 மண்ணிற் பிறந்து நிகழ உரியவொரு
கண்ணைக்கொடுத்த புகழே அரியபுகழ்
கண்ணப்பனது புகழே திருப்புகழாம்
கலிகாலம்.

அப்பர் என்ற 'ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு நாயனரை' சிவபெருமான் காத்த புகழ்.

பல சமயங்களையும் வாழில் வென்று சமணமதத்தை ஸ்தாபித்த "தருமசேனர்" என்ற அப்பழர்த்தி, தமக்கு வந்த சூலை நோய் நீங்கி, உப்பினுஞ் சைவநெறியை நாடித் திருவதிகை சென்று, சிவானந்தக்கடலில் முழுகிநிற்க, பொழுமை கொண்ட பாடலீழரத் துச் சமணர்கள் தங்கள் பல்லவராஜனிடஞ்சென்று, "திலக வதியார்" என்ற தன் சகோதரியால் திருநாவுக்கரசர், மறுபடியும் சைவமதஞ் சார்ந்த விபரத்தைக்கூற, அரசன் கோபங்கொண்டு திருநாவலரைத் "தீயோன்" என்றிகழ்ந்து அவரைத்தண்டிப்பதற்காக உடனே அழைத்துவரும்படி தன்மந்திரிமார்களுக்கு ஆக்கைஞ் செய்ய அவர்களும் திருநாவலரை அழைக்க, அந்த அப்பழர்த்தி பின்வருமாறு பரமசிவனைத் துதிசெய்துகொண்டு சென்றனர்.

மறுமாற்றத்தாண்டகத் தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நகத்தி லீடர்ப்படோம் நடலை யிலலோம்
எமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே யெந்நாளாந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
கொய்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே.

இவ்விதம் துதித்துக்கொண்டு சென்றவரைக் கண்ட சமண ராஜன்; பிரக்லாதரை ஹிரண்யசகிபு தண்டனை செய்ததுபோல் பலவித துன்பங்களுக்குட்படுத்த "சிவனடியார்க்கும் இவவுலகின்கண் துன்பம் வருவதுண்டோ" என்பதை ஸ்பிக்குவண்ணம் அப்பழர்த்திக்கு நேரிட்ட பல துன்பங்களையும் பணிபோல் நீக்கிவைத்த அனந்த கல்யாணனாகக் கருணாதியை அடியிற்கண்டவாறு துதிப்போம்:—

“வாலவயதாகி மதனாகி” என்ற திருப்புகழ் மெட்டு.

திருநாவலரைச் சுண்ணாம்புநீற் றறையிலிடல்.

- 1 நீற்றரையி லேவிடுத்துப் பூட்டிவைத்த நேரத்தன்னில்
சூட்டைவிநைந் தோட்டிமலர்ச் சோலைநிக ராக்கிமணக்
காற்றுலவப் போற்றிந் தோற்றித்துய ராற்றிவைத்த
கருணைசா.

விஷந்தீண்டல்.

- 2 நஞ்சுணாவைப் பாலமுதில் நாவலருக் கூட்டிவைக்க
அஞ்சி “யர வாபரண” “நீலகண்ட” நாமஞ்சொல
வஞ்சனைசெய் ராஜனவ மானமுற மாற்றிவைத்த

மதிசூடி.

கல்லுடன் கடலிற்றள்ளல்:—

- 3 கல்லைத் துணை கூட்டிருகப் பூட்டிக்கடல் மீதிலிட
“நல்லசிவ னே” “நமசி வாய” வென்ற தூயபுகழ்
சொல்லுந்திரு நாவலர்க்குச் சோகமறத் தோள்கொடுத்த
துணைவோனே.
- 4 கிலையின்பிணி நீங்கித்தனக் கோர்சிவிகை போல்விளங்க
அலைகள்சுமந் தோடித்திருப் பாதிசிப்புவி யூரணுக
தலைபணிந்து நாவலருந் தாண்டகங்கள் பாடவருள்
தருகோனே.

-யானையிடறல்.

- 5 குஞ்சரத்தை யேவிச்சமண் கோனங்குசக் கோல்பிடித்தங்
கஞ்சிர்ன்ற மூர்த்திமுகம் கோக்கியதை யோட்டிவிட
தஞ்சமெனத் தாழ்ந்து மதயானைதலை தாயச்செய்த
சடையோனே.
- 6 தாழ்ந்தகஜந் தாள்பணிந்து சாய்ந்துவலஞ் சார்ந்துவந்து
விழ்ந்து நமஸ்காரஞ்செய்து வீணர்தமைக் கோரல்செய
வாழ்சமணர் நாவலரின் பாதமலர் வாழ்த்திவிழக்
களித்தோனே.
- 7 சமணகுரு வாகி “தர்ம சேன” ரெனப்பேர்விளங்கி
சைவகுரு வாகித் “திருநாவலர்” சொல் சீர்முழங்க
சமணர்பள்ளி-பாழிகளுஞ் சைவதனி யாய்விளங்கச்
சொலித்தோனே.

சிவசூலந்தரித்தல்.

- 8 சமணமதஞ் சார்ந்தமனக் காயங்கொண்ட தாழ்தலற
அமலனருள் கோரியப்ப மூர்த்திதுதி பாடிநிற்க
தமதடிமை தோளிற்சிவ சூலத்தடத் தால்பொறித்த
பரமேசா.

பின்பு திருநாவுக்கரசர் பல திருப்பதிகளிலுஞ்சென்று திருப்பதிகங்கள்
பாடி, சிதம்பரத்தை நாடி சபாபதியை சீக்கித் திருத்தாண்டகங்கள்
பாடிச் சிறந்தார்.

திருநீலகண்ட நாயனார் சரித்திரத் திருப்புகழ்.

ராகம்—தோடி—தாளம்—ஆதி

மெட்டு:— பாஹிமதனனோ பாலமுஞ்ந்த பாலித முசுஞ்ந்த.

பல்லவி

சங்கர சங்கர சாம்பசதாசிவ

அங்கச சாங்கதர கெங்காதர

பங்கஜ நேத்திர பரமபனித்திர

பார்வதி பரமேசா.

(சங்கர)

சரணங்கள்.

1 சிதம்பரத் தொருவன் குலந்தனிற் குபவன்
சிவபக்தனுமவன் பேர் நீலகண்டன்
சிவனடியார்க்கெல்லாம் சேவகன் செல்வனும்
சிவகாமியா மவர்ஸ்திரீ. (சங்கர)

2 ஒருமுனிபோலந்தக் குபவனிடம் போய்
ஒருவிருந்தாளிபோல நீலகண்டன்
உண்மையைச்சோதிக்க ஒடொன்றைத்தான் கொடுத்தவமையிலலா ஒடென்றீர். (சங்கர)

3 ஒட்டைப்பத்திரஞ்செய்து கேட்கவுந்தாவென்று
ஒட்டினீர் மாயவேட்டை நீலகண்ட
ஒலமிட்டிர் சிவ யோகி வேடங்கொண்டு
ஒட்டைக்கொடென்றுரைத்தீர். (சங்கர)

4 ஒளித்தொரு சுண்ணத்தில் ஒட்டுக்கு வாதுசெய்துண்மையெல்லாம் பழித்தீர் நீலகண்ட
உத்தமபத்தினி உள்ளங்கைதான்பிடித்துகந்ததோர் ஆணைகேட்டீர். (சங்கர)

5 உள்ளதைமறைத்தீர் உண்மை சொல்லென்றீர்
துள்ளிமனந்துடிக்க நீலகண்டன்
கள்ளனென்றீர்வர் கண்ணீர் சொரிந்திட
கபடஸீலைடி. (சங்கர)

- 6 மாயமோ ஜாலமோ நானறியேனென
வாதுசெய்தாலொப்பிடேன் நீலகண்ட
மனைவியுடன் தில்லை வாழ்ந்தனர் முன்னோர்
மாசறக்கேட்டார் ஸத்யம். (சங்கர)
- 7 மண்கலம் போனால் பொன்கலங்கொள்வீர்
மரகதப்பாண்டமென்றார் நீலகண்டர்
மண்கலம்புகழ்ந்தீர் பொன்கலமிகழ்ந்தீர்
வாருமென்றீர் தில்லைக்கு. (சங்கர)
- 8 திங்குரைத்தாளெனத் தீண்டவுமாட்டேன்
ஆணையிட்டேனென்றிட நீலகண்டன்
ஈங்கொருபாயம் காட்டுவேனென்றோரு
மூங்கிற்றண்டைக் கொடுத்தீர். (சங்கர)
- 9 மூங்கிலைப்பிடித்து மூங்கியெழுந்ததும்
மூப்பகன்றிளமை கொண்டார் நீலகண்டர்
ஆங்கணுடன் திரு மாதங்கிதேவியோ
டாநந்தக்காட்சி தந்தீர். (சங்கர)
- 10 சதிதனைத்தீண்டா சபதக்கொடுமையால்
சதிமனநோயறிந்து நீலகண்டன்
பதியுடன் சேர்ந்துநல் பக்திகொண்டாடிட
விதிதனைச்செய்தீரன்றோ. (சங்கர)
- 11 மானவர் புகழ் வானவர்மகிழ்
வாலிபராய்ச்சிறந்து நீலகண்டர்
வாழ்க்கை நிறைந்துமா பதிபுனைப்போற்றிட
மரபதமீன்ற சிவா. (சங்கர)

ஊற்பயன்.

திருநீலகண்ட சரிதப்புகழ்தனை
ஒருமுறையோதுவீரேல் நண்பர்களே
திருவருளாலும் தூழ்வனை நீங்கியே
அரும்பதமெய்துவீரே. (சங்கர)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

H. T. சுப்புஸ்வாமி அய்யர்,

வக்கீல் பாசமுத்திரம்.